

лева, съ които общинското управление не разполага, а сжщитѣ притежатели ся срѣщатъ и ако ся позволи на Х. Стефана и синове да си преправятъ дюкенътъ при това нѣма и избрана комисиия, която да оцѣнява недвижимитѣ отчуждени имущества, постановиха: Да не ся позволява на просителитѣ да си правятъ дюкенъ до избирание Комисиия, която да оцѣнява отчужденитѣ недвижими имущества, а отъ друга страна да ся моли чрезъ Г-на Окр. Управителъ гдѣто трѣбва за нѣкои изменения на утвърдениитѣ планѣ, и то само за главната улица и площадтъ; за съснение на улицитѣ и умаление на площадтъ.

3. Чехларски еснафъ

Следъ табашкия, терзийския и бакалския еснафъ, на четвърто мѣсто идвалъ папукчийскитъ, който е работилъ и продавалъ шити обувки — емении, отворени и затворени папуци и женски чехли. Когато се почна изработването на чепици съ ластикъ, тогава този занаятъ се нарече чехларски — кундурджийски. Всичкитѣ тия занаятчий работѣха въ така наречената „чехларска реста“. Дюкянчетата й около 50 бѣха издигнати надъ земята около половинъ метъръ. Тѣ бѣха отъ двѣтъ страни на тѣсната 2-метрова улличка, нисички и стрехитѣ имъ почти се доближаваха. По такъвъ начинъ имаше слаба свѣтлина и мраченъ изгледъ. Затваряха се съ двойни за сгъване кепенци, презъ които прекарваха дървени саржци и заключени съ черни голѣми куфари. Презъ 1907 год. общината ги развали, безъ да направи снимка на тая интересна на времето си реста. Тамъ имаше чехлари — емениджии и чехлари — обушари.

Този еснафъ е ималъ най-много работа съ табашкия еснафъ, който много напредналъ ки е изработвалъ кожения материалъ за обушаритѣ. Въ турс о време е имало обичай по 2—3 обушари да се сдружаватъ, да бждатъ ортаци. Тѣ правятъ повече обувки готови за проданъ въ петъченъ день или ги разносяли по селата съ конь. Този еснафъ е правилъ дарение на читалище „Развитие“, за болницата, направилъ е гирана (кладенецътъ) въ гробищата, а Димо Антоновъ е подарилъ 30,000 лева, лихвитѣ отъ които да се даватъ на беднитѣ обушарски семейства. Следъ освобождението отъ тоя еснафъ излѣзе модерниятъ обушаръ-учителъ Нено Ив. Дековъ.

Списъкъ на обушаритѣ при освобождението: 1) Христо и Стоянъ Мончеви, 2) Хр. Дековъ, 3) Иванчо Матевъ, 4) Петю Арабаджиевъ, 5) Ради Лековъ, 6) Иванчо Войниковъ, 7) Маринъ Ивановъ, 8) Никола Спасовъ, 9) Петю П. Зъмчето, 10) Дочо С. Моневи, 11) Гочо Аллахверджиевъ, 12) Хараланъ Ковача, 13) Станчо Христовъ, 14) Никола Цоневъ, 15) Колю Цачевъ, 16) Христо и Стефанъ Кантарджиеви, 17) Георги Т. Кантарджиевъ (гъркътъ), 18) Никола Пенчевъ, 19) Атанасъ